

Nu ești Pessoa, dar m-ai salvat de la moarte

Mihai_iunian_gindu

Unui confrate

Nu ești Pessoa,
Dar m-ai salvat de la moarte.

Sunt cuprins de o depresie profundă,
Norii sunt sfâșiați de cuvintele noastre,
Cerul se prăbușește,
Suntem prea mici pentru propriul destin.

Trebuia să scriu ceva, cumva, undeva
Despre un poet debutant
Mulțumesc că scrii destul de bine,
Toți murim din orice și oricum,

Numai de poezie proastă să nu murim.
Sau nesinceră.
Minciuni, ineptii,
La noapte vom privi aceleași fete dezbrăcate
Mâine se va da o ordonanță

Iar eu privesc prin geamul crăpat de ger
Zorii unei noi lumi
Pe care o aștept de când m-am născut

Va veni,
Sau poate nu,
Vinul din pahar s-a trezit,
Oamenii poartă măști
(De când spun că ar trebui să o facă),

Eu îl aștept pe Iisus
Și m-am oprit aici,
În fața acestui joc de domino colorat
Un domino al vieții pe Pământ
Ale cărui piese le-am aruncat pe fereastră
Ca niște copii inconștienți, cu ochi goi și haine rupte.

Finalul nu e unul singur
- Îl putem rescrie, noi, artiștii,
Și eu, și tu, și altul
Ar putea fi chiar un final fericit
Dacă ne-am afla într-o altă dimensiune.